

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobkyně: **MVDr. V. M.**
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Jelínkem
sídlem Bělehradská 3A, Karlovy Vary

proti
žalované: **Komora veterinárních lékařů České republiky**
sídlem Novoměstská 1965/2, Brno
zastoupená advokátem Mgr. Zbyňkem Láníkem
sídlem Sochorova 3221/1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího senátu Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 24. 3. 2015, sp. zn. 992b/2013

takto:

- I. Rozhodnutí odvolacího senátu Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 24. 3. 2015, sp. zn. 992b/2013, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta JUDr. Karla Jelínka, sídlem Bělehradská 3A, Karlovy Vary, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o disciplinární delikt. Rozhodnutím čestné rady Komory veterinárních lékařů České republiky (dále též „KVL“) ze dne 9. 11. 2013, sp. zn. 992b/2013, byla žalobkyně jako veterinární lékařka shledána vinnou, že závažným způsobem porušila svoji povinnost stanovenou v § 6 odst. 2 zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými předpisy a povinnost podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu nepropagovat veterinární služby navozováním očekávání ke schopnostem veterinárního lékaře, jež jsou pro veřejnost dezorientující nebo přehnaná. Vytýkaného jednání se žalobkyně měla dopustit tím, že prostřednictvím inzerce na webových stránkách nepřipustně navozovala ve veřejnosti očekávání, že prakticky každé onemocnění pohybového aparátu lze vyléčit hyaluronanem a že ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačí pouze klinické vyšetření. Za uvedený delikt byla žalobkyni uložena pokuta 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady disciplinárního řízení ve výši 5 000 Kč.
2. Odvolání žalobkyně proti zmíněnému rozhodnutí odvolací senát KVL napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí čestné rady KVL potvrdil.

II. Žaloba

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí odvolacího senátu KVL žalobou. Domnívá se, že zveřejněním inzerátu na svých webových stránkách neporušila ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu. Jednalo se o běžnou komerční akci sledující komerční cíle. Žádný reálně uvažující člověk nemůže očekávat, že by nějaký lék mohl vyléčit jakékoliv onemocnění pohybového aparátu. U racionálně uvažujícího zákazníka mohl být navozen dojem, že se nabízí léčba určitým přípravkem, ne že se inzeruje paušální použití živé a mrtvé vody, která uzdravuje bez rozdílu. Informace, že se přípravek užívá k léčbě akutních i chronických zánětů šlach, kloubů, svalů a šlachových pochev, je z příbalového letáku.
4. Žalovaná nezjišťovala, zda u veřejnosti taková přehnaná očekávání mohla nastat. Pokud si nikdo nestěžoval, nikdo nebyl poškozen, nedošlo ani k poškození žádného zvířete či zájmů veřejnosti. Žalovaná tedy nedisponuje žádným relevantním podkladem, že byla naplněna skutková podstata disciplinárního provinění. Její úvahy jsou nepřezkoumatelné, subjektivní a nezákonné.
5. Úvahy, které vzala žalovaná za základ rozhodnutí, jsou názory kolegy žalobkyně, který zahrnuje žalovanou stížnostmi, že je nekalosoutěžně poškozován.
6. Žalobkyně ordinuje mimo jiné i pro spolek Macík, který provozuje útulek pro opuštěná zvířata. Byla zvolena ženou regionu pro svoji vynikající lékařskou, trenérskou a spisovatelskou činnost. Její veřejně prospěšné aktivity jsou základem nezvykle velkého množství kárných stížností, které žalovaná nepřehledně vede pod různými spisovými značkami.
7. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí odvolacího senátu žalované zrušil, věc jí vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nesouhlasila s námitkami žalobkyně. Má za to, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí čestné rady, je správné, srozumitelné a přezkoumatelné.
9. Žalobkyně podle žalované zvolila při propagaci svých služeb nepřipustnou formu inzerce, neboť zejména pasáž *„pozitivní reakce na použití hyaluronanu je patrná během několika dní“* může vzbudit v chovatelích mylný dojem, že prakticky každé onemocnění pohybového aparátu lze vyléčit hyaluronanem.
10. Současně může text inzerátu navozovat představu, že ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačí nehrazené klinické vyšetření (pohledem, pohmatem), přičemž naprostá většina onemocnění pohybového aparátu pro diagnostiku vyžaduje instrumentální vyšetření (vyšetření rentgenem je nutné prakticky pro všechny diagnózy, u nichž je následně indikován hyaluronan). Pasáž *„majitel hraď pouze léčivo“* je tedy zavádějící, neboť při postupu *lege artis* bude ze strany veterinárního lékaře nutné nejprve provést instrumentální hrazené vyšetření. To je v rozporu s vyzněním inzerátu, který avizuje pouze úhradu léčiva. U některých onemocnění pohybového aparátu může být rozpor v konečných nákladech až extrémní.
11. Žalovaná proto shrnula, že pro diagnózu případů onemocnění pohybového aparátu je nutné absolvovat hrazená vyšetření, což inzerát zamlčuje; v adresátech vyvolává mylný dojem, že budou hradit pouze náklady na léčivo.
12. S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci soudem

13. Napadené rozhodnutí žalované přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
14. Krajský soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
15. Dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
16. Stěžejní námitkou obsaženou v žalobě je, že se žalobkyně nedopustila disciplinárního deliktu. Inzerát, který zveřejnila na webových stránkách, podle ní ve spotřebitelích nemohl vyvolat přehnaná očekávání.
17. Ze správního spisu vyplynuly následující skutečnosti.
18. V červnu 2013 zveřejnila žalobkyně na internetových stránkách své veterinární ordinace X a na stránkách spolku Ostrovský Macík, který provozuje mj. útulek pro týraná zvířata, a žalobkyně s ním dlouhodobě spolupracuje, X následující inzerát: *„Akce červen, Poradenství, vyšetření pohybového aparátu a aplikace přípravku zdarma – majitel hraď pouze léčivo. Provádíme léčbu pohybového aparátu pomocí vnitřní aplikace Hyaluronanu sodného. Přípravek se využívá k léčbě akutních i chronických zánětů šlach, kloubů, svalů a šlachových pochev. Díky vnitřnímu podání dochází k rychlé metabolizaci hyaluronanu a obejde se přitom trávicí systém, nedejde tak k degradaci účinné látky. Aplikuje se obvykle v sedmidenních*

intervalech, ideálně v počtu pět dávek. Vnitrožilní podání není bolestivé, trvá několik sekund a pozitivní reakce na použití hyaluronanu je patrná během několika dní.“

19. Dne 7. 8. 2013 bylo s žalobkyní zahájeno disciplinární řízení pro možné porušení § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu. Konkrétně měla žalobkyně porušit povinnost nenavozovat propagací služeb ve veřejnosti dezorientující a přehnaná očekávání ve vztahu k vlastním schopnostem.
20. Následně byla žalobkyně rozhodnutím čestné rady KVL ze dne 9. 11. 2013, sp. zn. 992b/2013, shledána vinnou z disciplinárního deliktu, že prostřednictvím inzerátu zveřejněného na svých webových stránkách od 1. 6. 2013 do 30. 6. 2013 nepřipustně navozovala ve veřejnosti očekávání, že prakticky každé onemocnění pohybového aparátu lze vyléčit hyaluronanem, což neodpovídá realitě. Dále mohl inzerát vzbudit dojem, že ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačí pouze klinické vyšetření, ačkoliv každé takové stanovení diagnózy ve skutečnosti znamená nezbytné použití instrumentálního a laboratorního vyšetření.
21. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které ani na výzvu odvolacího senátu KVL nedoplnila. Odvolací senát proto obecně přezkoumal, zda čestná rada rozhodla správně a v souladu se zákonem. Napadeným rozhodnutím ze dne 24. 3. 2015, sp. zn. 992b/2013, doručeným zástupci žalobkyně dne 16. 12. 2015, odvolací senát potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
22. Podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 381/1991 Sb. *člen Komory, který je podnikatelem, je povinen vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy. Z § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu plyne, že je nepřipustné navozovat pro veřejnost dezorientující nebo přehnaná očekávání ve vztahu k vlastním schopnostem.*
23. Žalobkyně se disciplinárního deliktu měla dopustit tím, že porušila povinnost vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou, což podle žalované spočívalo ve dvou skutečnostech. Zveřejněný inzerát (viz bod 18 tohoto rozsudku) měl jednak navozovat ve veřejnosti nepřipustné očekávání, že každé onemocnění pohybového aparátu lze léčit hyaluronanem. Dále měl inzerát navozovat nesprávný dojem, že ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačí pouze klinické vyšetření. Žalobkyně namítá, že inzerát přehnaná očekávání nevzbuzoval.
24. V popsané věci je spor o to, zda propagace služeb žalobkyně prostřednictvím inzerátu na webových stránkách mohla u veřejnosti vyvolat přehnaná a dezorientující očekávání k těmto dvěma dílčím otázkám: k léčivým účinkům hyaluronanu [bod IV. A) tohoto rozsudku] a při vyšetření onemocnění pohybového aparátu [bod IV. B) tohoto rozsudku]. Soud vycházel z hlediska průměrného spotřebitele (chovatele), přitom přihlédl k judikatuře soudů v oblasti regulace reklamy a nekalých obchodních praktik.
25. Z judikatury Soudního dvora vyplývá kritérium běžně informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele (např. rozsudek ze dne 18. 7. 2013, C-299/12, *Green-Swan Pharmaceuticals CR*). Průměrnost spočívá ve vyloučení extrémních poloh: na jedné straně se nejedná o spotřebitele, který by měl být nesoudný, a proto je zapotřebí jej chránit jako malé dítě, na druhé straně se ovšem ani nejedná o osobu natolik kritickou, která by byla zcela imunní vůči reklamním sdělením (např. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 4 As 98/2013-88, publikovaný pod č. 3022/2014 Sb. NSS). U průměrného spotřebitele musí být zohledněny mimo jiné jeho očekávání a předpokládané reakce (stanovisko generální advokátky Trstenjak ze dne 24. 3. 2010, C-540/08, *Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag*, bod 131).

26. Reklama musí být posuzována jako celek. Musí být váženo její celkové působení skládající se zpravidla z grafického ztvárnění reklamy, názvu přípravku, okruhu osob v reklamě vystupujících a toho, jakým sdělením přípravek propagují. Tento celkový dojem pak musí být předmětem hodnocení, jak dalece může reklama působit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 As 5/2017-62). Při posuzování reklamy se hodnotí „celkové vyznění reklamy v celém kontextu slovní, grafické a zvukové složky reklamy (...). Nelze tedy vycházet pouze z explicitního reklamního vzkazu, který v reklamě zazní (tj. to co je v reklamě skutečně řečeno či napsáno), nýbrž z toho, jak průměrný spotřebitel reklamní sdělení v jeho celku pochopí“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 4 As 98/2013-88, publikovaný pod č. 3022/2014 Sb. NSS).
27. V projednávané věci byla reklama umístěna na internetových stránkách. Co se týče grafického znázornění, obsahovala větším červeným písmem nadpis (Akce červen) a podnadpis (Poradenství, vyšetření pohybového aparátu a aplikace přípravku zdarma – majitel hradí pouze léčivo) a níže drobný černý text (Provádíme léčbu pohybového aparátu atd.). Pod textem byla barevná fotografie prázdné ordinace veterinárního lékaře.
28. V souladu s citovanou judikaturou chápe soud v nyní posuzované věci průměrného spotřebitele jako průměrně informovaného, pozorného a rozumného chovatele. Reklama byla uveřejněna na internetových stránkách, proto soud zohlednil, že se spotřebitel o ní dozvěděl v klidu, pravděpodobně z pohodlí domova, navštívením internetových stránek veterinární ordinace žalobkyně, nebo stránek občanského sdružení Ostrovský Macík.

IV. A) Přehnaná očekávání k léčivým účinkům hyaluronanu

29. Žalovaná žalobkyni vytýkala, že zveřejněným inzerátem navozovala ve veřejnosti očekávání, že prakticky každé onemocnění pohybového aparátu lze vyléčit hyaluronanem.
30. Soud je přesvědčen, že z celkového vyznění inzerátu takový závěr učinit nelze. Obsahem inzerátu byla informace, že v ordinaci žalobkyně dochází ke specifické léčbě pohybového aparátu zvířat (pacientů) prostřednictvím aplikace Hyaluronanu sodného. Následoval popis, k čemu se přípravek používá a jak se aplikuje. Ostatně jak tvrdí žalobkyně, jednalo se o informace z příbalového letáku. Z textu inzerátu, ani z jeho grafického znázornění, nevyplývá, že by léčba hyaluronanem byla jediným možným způsobem léčby pohybového aparátu. Inzerát rovněž neobsahoval žádná superlativa o jedinečnosti léčby pohybového aparátu prostřednictvím inzerovaného přípravku či o jeho „zázračné“ léčivosti, která by byla schopná u průměrného spotřebitele vyvolat klamavý dojem o účincích tohoto přípravku či o schopnostech veterinární lékařky.
31. Podle soudu lze inzerci chápat jako informaci o aplikaci nového přípravku sloužícího k léčbě pohybového aparátu v ordinaci žalobkyně. Propagace určitého přípravku prostřednictvím internetových stránek bez dalšího neznamená, že by léčbu pohybového aparátu nebylo možné zajistit alternativně. Průměrně obezřetnému spotřebiteli musí být zřejmé, že existují i jiné možné způsoby léčby onemocnění pohybového aparátu zvířat než aplikace hyaluronanu.

32. Ve vyjádření k žalobě žalovaná konkretizovala, že přehnaná očekávání mělo vzbudit slovní spojení „*pozitivní reakce na léčbu hyaluronanu je patrná během několika dní*“. K tomu soud zdůrazňuje, že nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení, tím spíše jedná-li se o rozhodnutí o disciplinárním deliktu, nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v řízení soudním (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58). Soud posuzoval celé vyznění inzerátu a uzavřel, že přehnaná očekávání o léčivých schopnostech hyaluronanu nevzbuzoval. Zmíněné slovní spojení chápe soud jako informaci o tom, s jakým časovým odstupem lze očekávat výsledky léčby onemocnění pohybového aparátu. Nelze z něj však dovozovat, že by léčba hyaluronanem byla jediným možným způsobem léčby onemocnění pohybového aparátu, jak uváděla žalovaná.
33. Závěr žalované, že by zveřejněný inzerát měl u průměrného spotřebitele vyvolat dojem, že každé onemocnění pohybového aparátu lze vyléčit hyaluronanem, proto v souladu s výše uvedeným neobstojí.

IV. B) Dezorientující očekávání při vyšetření onemocnění pohybového aparátu

34. Podle žalované měl inzerát rovněž nepřipustně vzbuzovat v chovatelích dojem, že ke stanovení diagnózy onemocnění pohybového aparátu postačí pouze klinické vyšetření, ačkoliv stanovení takové diagnózy vyžaduje použití instrumentálního a laboratorního vyšetření.
35. Žalovaná ve správním rozhodnutí I. ani II. stupně nespecifikovala, v čem konkrétně by měl inzerát dezorientující očekávání při stanovení způsobu diagnózy vyvolat. Její rozhodnutí tak je na samé hranici přezkoumatelnosti. Ostatně jak Krajský soud v Brně zdůraznil v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 30 A 106/2013-43, publikovaném pod č. 3382/2016 Sb. NSS, který se vztahoval rovněž k disciplinárnímu trestání KVL, správní orgán je v rozhodnutí o disciplinárním deliktu povinen popsat, v čem konkrétně je reklama (v dané věci vázaná reklama) neetická či jinak rozporná s povinnostmi veterinárního lékaře.
36. Uvedený závěr učinila žalovaná patrně na základě podnadvpisu inzerátu *Poradenství, vyšetření pohybového aparátu a aplikace přípravku zdarma – majitel hradí pouze léčivo*; samotný text inzerátu již o vyšetření pohybového aparátu nehovoří. Obsah tohoto dílčího nadpisu podle soudu může u průměrného spotřebitele (chovatele) vyvolat dojem, že v ordinaci žalobkyně lze při léčbě pohybového aparátu zvířat využít přípravek hyaluronan, přičemž v měsíci červnu probíhá pro zájemce o využití této léčby odborné poradenství, vyšetření pohybového aparátu a aplikace přípravku zdarma. Z podnadvpisu ani z dalšího textu inzerátu nelze nijak dovodit, že by žalobkyně inzerovala vyšetření pohybového aparátu pouze klinickým způsobem, namísto vyšetření instrumentálního či laboratorního. Průměrný chovatel se na základě předmětného inzerátu mohl domnívat, že využije-li pro své zvíře léčbu pohybového aparátu hyaluronanem, budou mu v ordinaci žalobkyně poradenství, řádné vyšetření a aplikace přípravku poskytnuty zdarma. Uhradí pouze léčivo. Inzerát nenavozuje dojem, že by inzerovaným vyšetřením mělo být pouze vyšetření klinické, které je levnější, ovšem pro řádné stanovení diagnózy pohybového aparátu je nedostatečné.
37. Ve správním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně v konkrétním případě nesprávně provedla pouze klinické vyšetření pohybového aparátu, namísto vyšetření instrumentálního, a v důsledku toho nesprávně stanovila diagnózu, resp. aplikovala přípravek. Lze tak předpokládat, že postupovala *lege artis* a při léčbě hyaluronanem

nabízela zdarma řádné vyšetření pohybového aparátu. Soud neshledal, že by zveřejněná reklama narušovala korektní soutěž mezi veterinárními lékaři; naopak obchodní strategie žalobkyně mohla vést k žádoucím účinkům, jako je např. širší dostupnost zvěrolékařských služeb.

38. Soud je proto přesvědčen, že zveřejněný inzerát u průměrného spotřebitele nevzbuzoval dojem, že by ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačovalo pouze klinické vyšetření, jak dovozovala žalovaná.
39. Lze tak uzavřít, že zveřejněný inzerát u veřejnosti nenavozoval přehnaná očekávání, že by každé onemocnění pohybového aparátu bylo možné léčit hyaluronanem, nebo že by vzbuzoval dezorientující očekávání, že ke stanovení diagnózy při onemocnění pohybového aparátu postačí pouze klinické vyšetření. Námitka nesprávného posouzení naplnění skutkové podstaty disciplinárního deliktu podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 381/1991 Sb. ve spojení s § 4 odst. 2 písm. a) profesního řádu je proto důvodná.
40. K námitce, že důvodem postihu žalobkyně je existence konkurenčního boje, soud konstatuje, že tato skutečnost se přímo netýká předmětu řízení. V obecné rovině lze konstatovat, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud se v řízení zabývala porušením obecně závazných předpisů či vnitřních předpisů žalované ze strany žalobkyně. Soud nicméně shledal, že jednání žalobkyně skutkovou podstatu vytýkaného disciplinárního deliktu nenaplnilo.

V. Závěr a náklady řízení

41. S ohledem na výše uvedené soud ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
42. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu (bod 39; § 78 odst. 5 s. ř. s.).
43. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Náklady řízení žalobkyně se skládají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobkyně. Soud přiznal zástupci žalobkyně odměnu podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby) 2 × 3 100 Kč a náhradu hotových výdajů s těmito úkony spojenými 2 × 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); celkem tedy 6 800 Kč. Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil soud přiznanou odměnu o částku odpovídající této dani, tj. o 1 428 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkem tedy byla žalobkyni vůči žalované přiznána náhrada nákladů ve výši 11 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 21. 2. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu